

[Rahbæk Møller]

»Er det i overensstemmelse med ånden i miljøbeskyttelsesloven, at Miljøankenævnet har nægtet at realitetsbehandle en klage fra Komiteen for Milieu og Genbrug i Frederikshavn over et affaldsforbrændingsanlæg med den begrundelse, at komiteen ikke formelt har underrettet de kommunale myndigheder om, at den interesserer sig for sagen?«

Begrundelse

Afslaget på at realitetsbehandle sagen, der synes at være afgivet af næstformanden alene, grunder sig på, at hverken Frederikshavn Kommune eller amtsrådet har modtaget underretning fra komiteen efter miljøbeskyttelseslovens § 76. I afslaget noteres det samtidig, at Miljøstyrelsen ikke har fundet anledning til at betvivle komiteens klageadgang.

Den pågældende komité har benyttet sig af alle klageadgange og er derfor velkendt af såvel amtsråd som kommune. Afslaget synes derfor alene at være begrundet med, at komiteen ikke formelt har underrettet kommunen eller amtsrådet om sin eksistens efter ordlyden i miljøbeskyttelseslovens § 76:

»Lokale foreninger, der har beskyttelse af miljøet som hovedformål, kan underrette kommunalbestyrelsen og amtsrådet om, hvilke bestemte typer af afgørelser efter kapitel 3, 4 og 5 foreningen ønsker underretning om, jf. § 100, stk. 1. Foreningen skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af miljøet.«

Komiteen havde ikke før nævnets afslag nogen mulighed for at vide, at der var yderligere, som den skulle have gjort for at være klageberettiget. Det kan ikke være i overensstemmelse med ånden i loven, at en klage kan afvises med så formel en begrundelse.

Svar (23/7 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det tilkommer Miljøankenævnet at fortolke den pågældende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven (§ 76). Nævnet er uafhængigt af mig, og jeg finder det derfor ikke rigtigt at kommentere en sådan afgørelse.

Spm. nr. S 993

Til *udenrigsministeren (22/7 92)* af:

Rahbæk Møller (SF):

»Skal svaret på spørgsmål nr. S 974 forstås således, at Danmark alene har orienteret de øvrige 11 EF-lande om, at et flertal af vælgerne stemte nej ved folkeafstemningen den 2. juni, men ikke har underrettet dem om følgen af net, nemlig at Danmark ikke vil kunne ratificere Maastrichttraktaten?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 974 (og S 977, som der henvises til) gives ikke et direkte svar på spørgsmålet, idet der alene henvises til, at Danmark på EF-ministermødet i Oslo og på Det Europæiske Råds møde i Lissabon orienterede om folkeafstemningens resultat. Det fremgår ikke af svaret, om Danmark officielt har meddelt de øvrige EF-lande, at Danmark ikke vil kunne ratificere Maastrichtaftalen. Svaret kan derfor forstås således, at det har Danmark ikke.

Svar (6/8 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er regeringens opfattelse, at de tidligere afgivne svar i sagen (besvarelserne af 20. juli 1992 af spørgsmål nr. S 974 og S 977) indeholder en udtømmende redegørelse, der også er dækkende som svar på nærværende spørgsmål. Det kan tilføjes, at sagen ligeledes ved flere lejligheder har været drøftet blandt Folketingets partier og i Folketingets Markedsudvalg.

Spm. nr. S 1003

Til *miljøministeren (24/7 92)* af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til en vugge til gravundersøgelse af henholdsvis flasker og dåsers samlede miljøbelastning?«

Begrundelse

I moderne miljøpolitik skal et produkts belastning af miljøet vurderes ud fra den samlede belastning i produktets levetid. Dette gælder naturligvis også anvendelse af henholdsvis flasker og dåser til øl og sodavand. Ved beregningen skal der tages hensyn til realistiske genbrugsprocenter for begge vedkommende.